

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Duo privilegia Mendicantium, Sacras vestes benedicendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

Facile Episcoporum benedicendi Sacras Vestes.

4. In hac Episcoporum potestate non est valde improbandum: solum id adverte: adesse, merito, Sacra Congregationis declarationem, Episcopum non posse hanc potestatem Sacras vestes, aliaque similia benedicendi delegare simplici Sacerdoti. Sic Possivinus de officio curati cap. 2. de Sacrific. num. 37. & alij apud Gavanto in Rub. Miss. p. 4. tit. 16. n. 23. Ratio est, quia hæc potestas non pertinet ad jurisdictionem, sed potius rectoris Episcopi, qui est consecratus. Atque hinc fit, quod neque potest eam delegare suo Vicario, quia is potest, quod non sit Prælati, in hoc venit nomine Sacerdotis simplicis.

De Privilegio Mendicantium Sacras Vestes benedicendi.

1. Primum Privilegium concessum est ab Innocentio VIII. viva vocis oraculo, Congregationi Sanctæ Justini de Padua, & consequenter Mendicantibus, & participantibus cum illis, quo Abbates, & Priores principum regum habentes, unde, & Præpositi, & Rectores, & Guardiani, simulque Superiores, possunt benedicere Corporalia, vestimenta, ceteraque ornamenta Ecclesiæ, & ad eorum divinum pertinentia, & tam siæ Eccl. siæ, quam etiam undecumque delata. Ita in Compend. privileg. Sæc. Jasn. V. Benedicere, §. 3.

Hoc privilegium, quoniam viva vocis oraculo concessum sit ab Innocentio VIII concessum est etiam per Bullam à Leone X. Fratribus Minoribus: (& consequenter participantibus) quamvis pro suo usu tantum. Apud Bullar. Ratiq. Bulla 6. Leonis X.

6. Secundum, de hac re, privilegium est Sixti IV. qui concessit, quod omnes Fratres Minorum (& consequenter participantibus cum illis) possunt benedicere paramenta Altaris, Missalia, & indumenta exceptis Corporalibus dumtaxat Portell. in dub. Reg. V. Benedicere, in addit. n. 3.

Nota, hoc privilegium esse pro religiosis Sacerdotibus, etiam non Superioribus, illud dictum, n. 5. solum pro Superioribus.

Nota insuper cum Portella ibidem, ipsis Minoribus esse hoc ipsum restrictum in dicto capitulo Meclinsensi, ut soli provinciales, Custodes, & Guardiani possint. Adde tamen idem hanc concessionem, ut jacet, esse in usu quod partes Dominicanos.

7. Petes, Suntne hodie universaliter restricta hæc duo privilegia à Sacra Rituum Congregatione, ut solum Regularibus pro suis usibus, non vero pro usu externorum, possint illa benedicere? Respondeo. Aliqui cum Gavanto in Rub. Miss. part. 4. tract. 19. n. 12. Lezana v. Altare, num. 1. docent esse restricta; negant alij cum March. de ord. 3. p. 1. c. 11. num. 3. Tambur. de jur. Abbat. tract. 1. d. 93. 4. cum quibus sentio. Ratio est, quia constat de privilegio, non vero de ejus revocatione. Quare, præter Superiores Societatis, quibus restrictum est privilegium, solum pro proprio usu, ut habetur in Comp. Privileg. Soc. Jesu v. Benedicere, §. 3. & præter Minores, quibus etiam restrictum est pro suo usu in prædicto c. Meclinsensi, alij poterunt, undecumque illa afferantur, si ipsis limitatum sit à suis Generalibus non fuerit.

De his vide nonnulla peculiariter pro nostris ex Societate, præsertim pro Rectoribus Seminariarum apud Delugo lib. 1. resp. m. d. 39.

§ III. Quandonam vestes Sacra amittant benedictionem?

Amittunt, quando sunt ineptæ ad usum Sacrificij, ineptæ autem sunt, statim atque perunt, si quia benedictæ fuerunt. Ita Hurtad. de sacrificio d. 1. diff. 1. alique. Unde si Manica Albæ separaretur ab ipsa Albâ, recederet benedictio, quia sic ineptæ evasit

Part II.

ad Sacrificij usum. Quod si Albâ sit ejusmodi, ut ejus manica globulis, vel funiculis ipsi adnectantur, ut etiam Planeta, si ejus pars anterior resticulis cum int. riori connectatur; certe per disjunctionem, quando iterum ad usum unietur, non amittet benedictionem. Sic Delugo disp. de Euchar. d. 20. sect. 4. num. 93. & 99 Ratio est, quia, ut supra cap. 1. §. 5. num. 2. de Calice tornatili diximus, remanet eadem vestis.

Quadam propria de Cingulo.

2. Si Cingulum rumptur in duas, v. g. partes amittit benedictionem? Respondeo cum Delugo ibidem. Si remanet utraque pars apta ad cingendum non amittit, ut constat ex dictis num. 1. & ex dicendis infra cap. 5. §. 1. num. 2. de Ara consecrata. Si solum una pars apta remanet, hæc sola propter eandem rationem, benedicta remanebit: poterit tamen pars non apta huic annexi, nam tunc accessorium sequetur principale, & sic totum erit benedictum, sicut contingit, quando, vestibus attutis, pars aliqua ad eas reficiendas assumitur. Si denique neutra pars remanet apta ad cingendum, neutra benedictionem servabit, cum utraque inepta sit ad usum Sacrificij. Sic Delugo ibidem, & Hurtad. de sacrific. d. 4. diff. 1. alique.

3. Dices Sicut Albâ, & Planeta resticulis conjungibiles, ad instar Calicis tornatilis, non amittunt benedictionem, ita nec dictæ cinguli partes, quæ, facto nodo, facile conjungi possunt, amittunt.

Respondeo, in Albâ, Planeta, & Calice dictis, benedictio data est, sub illo modo partium separabilium, & iterum conjungibilium, unde, partibus separatis, veluti suspenditur usus benedictionis, non amittitur benedictio: at in cingulo quod non fuit, sub illo modo benedictum, dicere idem, nequaquam possumus.

4. Scio, quod aliqui apud Dianam p. 2. tract. 14. ref. 57. & p. 5. tract. 13. ref. 93. propter magnam facilitatem, qua facto nodo, conjungi hæc cinguli partes possunt, tenent non indigere nova benedictione, quæ certè opinio, saltem propter auctoritatem, extrinsecam Doctorum, non est improbabilis. Nota autem, Dianam d. p. 2. tract. 14. ref. 57. inter hos numerare Egidium Coninch. qui tamen pro hac opinione non stat, eam enim, non tanquam suam, Egidius, sed tanquam Emmanuelis Sæ, profert. Immo contra Egidium puto, quod neque id Emmanuel dicit. Audi breviter utrumque. Si cingulum (ait Coninch. de Sacram. quest. 83. art. 3. d. 3. num. 251.) ita frangatur, ut neutra pars sufficiat ad cingendum Sacerdotem, amittit benedictionem. Secus si longior pars sufficiat ad cingendum. Aliqui tamen putant, etiam in prima fractione, licere partibus simul nexis uti. ita Emmanuel Sæ v. Missa num. 22. Hæc Coninch. Audi Emmanuel Sæ v. Missa num. 22. Cingulum, ait, fractum potest necti si pars altera non sufficit. Hæc Sæ. Vides? Si pars altera non sufficit, ait, (quæ est doctrina à nobis allata num. 1.) non vero, si neutra pars sufficit, de quo hic est questio.

Quadam propria de Stola vel Casula.

Si Stola, vel Casula duplicata, fiant, facili separatione, duæ, quarum utraque sit apta ad Sacrificium, amittunt benedictionem? Dico, non amittere, quia illæ vestes sunt totaliter benedictæ, & separatæ, remanent aptæ ad Sacrificium sub eadem forma, sub qua fuerunt benedictæ. Confirmetur ex cingulo, cujus, fractæ duæ partes, aptæ ad cingendum, ambæ retinent benedictionem.

6. Illud certè approbare non possum, quod aliqui Planetam non benedictam assuunt Planetæ benedictæ, & sic celebrant; nemini, prætextu, quod illa non benedicta, jam ipso Sacrificio, juxta supradicta cap. 1. §. 5. num. 2. benedicatur, possint iterum dissuere, & Planeta assuta tanquam benedicta frui. Hoc, inquam non approbo cum Possivino de officio curati cap. 1. de sacrificio, n. 3. & Gavanto in Rub. Miss. p. 4. tom. 9. num. 21.

I 3. qui